

Temat: Panowanie Bolesława Chrobrego (992 - 1025).**1. Lata 992 – 1002**

Bolesław Chrobry objął władzę w Polsce po śmierci swego ojca Mieszka I w 992 r. Miał on dwóch przyrodnych braci, których wygnał wraz z ich matką Odą z kraju i objął panowanie nad całym krajem.

2. Misja biskupa praskiego Wojciecha – 997 r.

Biskup Wojciech pochodził z rodu Sławnikowiców. Musiał uciekać z kraju gdy przeciw jego rodowi zwróciła się dynastia panująca w Czechach – ród Przemyślidów. Wojciech przybył do Polski, gdzie wyruszył na misję chrystianizacyjną na północ, by schryścianizować pogańskie plemię Prusów. Bolesław Chrobry miał nadzieję wykorzystać ten fakt do poszerzenia swojego terytorium. Niestety w 997 r. Wojciech został zamordowany przez Prusów. Bolesław wykupił ciało Wojciecha. Po kanonizowaniu Wojciecha był więc w posiadaniu świętych relikwii. Zaczął wówczas starania o utworzenie w Polsce arcybiskupstwa. Papież w 999 r. wydał bullę, w której wyraził zgodę na utworzenie w Polsce metropolii kościelnej podległej bezpośrednio Rzymowi.

3. Zjazd gnieźnieński w 1000 r.

W 1000 r. przybył do Polski cesarz Otton III. Odbył on pielgrzymkę do grobu świętego Wojciecha. Przywiózł ze sobą zgodę na utworzenie arcybiskupstwa. Utworzono je w Gnieźnie, któremu podlegały trzy biskupstwa: w Kołobrzegu, we Wrocławiu i w Krakowie. Pierwszym arcybiskupem został brat Wojciecha Radzim – Gaudenty.

W czasie zjazdu gnieźnieńskiego Otton III włożył na głowę Bolesława Chrobrego diadem cesarski i wręczył mu włócznię świętego Maurycego, oznakę władzy cesarskiej. Uznaje się, że wydarzenie to miało oznaczać zgodę Ottona III na koronację Bolesława i uznanie go za władcę równorzędnego innym władcą zachodnim. Bolesław Chrobry odgrywał ważną rolę w planach Ottona III dotyczących stworzenia cesarstwa uniwersalistycznego, które objęłoby wszystkie państwa chrześcijańskie. Miało się ono składać z czterech równorzędnych części: Italii, Galii, Germanii i Słowiańszczyzny.

4. Wojny Bolesława Chrobrego (1002 – 1018)

a) wojny z Niemcami. Stosunki polsko-niemieckie popsły się po śmierci cesarza Ottona III. Nowym królem Niemiec został Henryk II, który nie był przychylnie nastawiony do Polski. Wojny polsko-niemieckie dzielimy na etapy:

- 1002-1005 – w 1002 r. - Bolesław zajął wówczas Miśnię, Łużyce i Milsko.
- 1003 - Bolesław Chrobry wkroczył do Czech, gdzie poddani zbuntowali się przeciwko okrutnemu Bolesławowi Rudemu. Chrobry został księciem i władał Czechami i Morawami przez 18 miesięcy. Nie chciał jednak złożyć hołdu lennego z Czech królowi Henrykowi II. Wobec tego Henryk II pomógł Jaromirowi (brat Bolesława Rudego) usunąć Bolesława Chrobrego z Pragi w 1004 r.
- 1005 – Henryk II wyprawił się na Polskę by przywrócić do porządku Bolesława Chrobrego. Wojska niemieckie dotarły aż pod Poznań. Bolesław Chrobry utracił Milsko i Łużyce.
- 1007-1013 – w 1007 r. Bolesław Chrobry wznowił działania wojenne zajmując ponownie Milsko i Łużyce.
- 1015-1018 – w 1015 r. Henryk II wyprawił się ponownie przeciwko Polsce. Wyprawa zakończyła się klęską wojsk cesarskich.

1018 – pokój w Budziszynie kończy wojny polsko-niemieckie. Do Polski przyłączono Łużyce i Milsko. Dzięki wojnom przy Polsce pozostały również Morawy i Słowacja (prawdopodobnie).

b) wojny z Rusią Kijowską.

Bolesław Chrobry pragnął podporządkować sobie Ruś. Pragnął również odzyskać Grody Czerwieńskie, które utracił jego ojciec. Inną przyczyną wojen z Rosją była sytuacja córki Bolesława Chrobrego. Była ona żoną księcia ruskiego Świętopełka, który popadł w konflikt ze swoim ojcem Włodzimierzem I.

- 1013 – pierwsza wyprawa Bolesława na Ruś spowodowana uwięzieniem jego córki i zięcia. Pomocy Bolesławowi udzielił cesarz Henryk II.

- 1018 – druga wyprawa Bolesława na Ruś spowodowana sojuszem Jarosława Mądrego z Henrykiem II. Jarosław Mądry był przyrodnim bratem Świętopełka i chciał zagarnąć władzę na Rusi kosztem Świętopełka. Bolesław pokonał wojska ruskie nad Bugiem i zdobył Kijów jednak nie uwolnił córki. Wyprawa zakończyła się zdobyciem wielkich łupów i przyłączeniem Grodów Czerwieńskich do Polski. Wskutek wojen terytorium państwa polskiego znacznie się zwiększyło. Bolesław Chrobry przyłączył do Polski Grody Czerwieńskie, Milsko, Łużyce, Morawy, Słowację.

c) koronacja Bolesława Chrobrego 1025 r.

Bolesław Chrobry koronował się na króla Polski w 1025 r. wykorzystując okres bezkrólewia w Niemczech po śmierci Henryka II. Koronacja ta wieńczyła politykę Bolesława Chrobrego dążącego do umocnienia pozycji międzynarodowej Polski. Jako pomazaniec Boży Bolesław Chrobry stał się równy innym monarchom Europy Zachodniej. Umocnił również pozycję władcy w państwie.